

Štev. 5.

V Ljubljani, meseca vel. travna 1919.

Leto XX.

Domovini.

Zemljica sveta,
zemljica mila,
kjer me rodila
mati nekdej:
Srce to moje
vedno je tvoje,
zemeljski raj!

Slava in sreča
ko ti smehlja se,
radostne čase
s tabo živim;
ko te poseča
žal in nesreča,
s tabo trpim! —

O, domovina,
jaz molim zate,
dnove naj zlate
dá ti nebó!
Cveti in rasti
v sreči in časti
vsekdar lepó! —

Janko Lešan.

